

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 35C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114213349
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114213349.3

Rozhodnutie

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v právnej veci žalobcu: KESIDY, s.r.o., so sídlom: Sládkovičova 1/1562, 075 01 Trebišov, IČO: 46045082, v zastúpení: JUDr. Tomášom Zaletom, advokátom, Prešovská 17, 083 01 Sabinov, proti žalovanej: F. Š., nar.: XX.X.XXXX, bytom: K. XX, XXX XX H., štátna občianka SR, v zastúpení opatrovníčkou: K. O. O., L. Okresného N. H. F., o zaplatenie 81,70 € s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 60 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 62,50 € od 2.12.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 30,26 € z toho 7,59 € titulom súdneho poplatku a 22,67 € titulom trov právneho zastúpenia a to k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Tomáša Zaletu, advokátska kancelária, sídlo: Prešovská 17, 083 01 Sabinov, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.5.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 81,70 € ako súčet istiny, odplaty, zmluvnej pokuty, úrokov z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 71,10 € od 5.7.2011 do zaplatenia, ako aj k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že predmetom podnikania žalobcu je poskytovanie pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt, kedy žalobca disponuje povolením Národnej banky Slovenska na vykonávanie tejto podnikateľskej činnosti. Tieto pôžičky poskytované žalobcom nemožno považovať za spotrebiteľské úvery podľa zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Keďže s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l) takýmto spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace a žalobca poskytuje výlučne úvery/pôžičky s dobou splatnosti 20 dní. V nadväznosti na vyššie uvedené má žalobca postavenie tzv. iného veriteľa podľa § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. a ním poskytované pôžičky majú charakter tzv. pôžičky, ktorá nie je spotrebiteľským úverom podľa § 24 ods. 1 zákona. Žalobca ponúka svoje služby na diaľku prostredníctvom internetovej stránky www.kesidy.sk <<http://www.kesidy.sk>>, na ktorej potenciálny klient získa najmä nasledovné informácie: suma poskytovanej pôžičky, RPMN, doba splatnosti, spôsob obdržania peňazí, výška odplaty, resp. poplatkov za poskytnutú pôžičku, celková výška sumy, ktorú musí klient uhradiť v stanovenej lehote splatnosti, spôsob splatenia poskytnutej pôžičky vrátane odplaty, zmluvné podmienky, informácie pre klient ako spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Žalobca poskytuje špeciálny druh pôžičiek tzv. mikropôžičky, kde

požičaná suma spravidla nepresiahne 200 € a pôžičky sú splatné vždy do 20 dní. Za poskytnutie pôžičky žalobca účtuje pevnú/fixnú čiastku (odplatu), ktorá nenarastá (nejedná sa o úrok).

Žalobca a žalovaná dňa 19.5.2011 uzavreli zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 60 €, ktorú sa žalovaná zaviazala mu vrátiť do 13.6.2011 spolu s odplatou za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky vo výške 11,10 €. Odplata mala charakter dohodnutých úrokov z pôžičky a bola taktiež dohodnutá písomne, rovnako ako samotná zmluva. K uzavretiu zmluvy došlo tak, že žalovaná vypísala a odoslala elektronickú žiadosť o poskytnutie pôžičky prostredníctvom formulára zverejneného na webovej stránke žalobcu www.kesidy.sk <<http://www.kesidy.sk>>, kde uviedla svoje údaje. Žalovaná pred odoslaním žiadosti o pôžičku označením príslušného okienka vyjadrila svoj bezvýhradný súhlas so spracovaním svojich osobných údajov, potvrdila, že sa riadne oboznámila so všetkými zmluvnými podmienkami žalobcu uverejnenými na ich stránke a potvrdila, že so zmluvnými podmienkami bez výhrad a dobrovoľne súhlasí. Žalobca potom schválil žiadosť o poskytnutie pôžičky, žalovanej vytvoril na ich stránke osobný účet dostupný výlučne jej a vygeneroval jej na náhodnej báze prihlasovacie meno a heslo na prístup k jej osobnému účtu. Žalobca informoval žalovanú prostredníctvom dvoch SMS správ zaslaných na telefónne číslo uvedené v žiadosti o tom, že žiadosť o pôžičku bola schválená a že na osobný účet žalovanej bol zaslaný návrh zmluvy o pôžičke a všetky iné súvisiace dokumenty. Druhá SMS správa žalovanej oznamovala informácie o prístupe k osobnému účtu a to prihlasovacie meno a heslo a opätovnú výzvu, aby si žalovaná dôkladne prečítala všetky relevantné dokumenty súvisiace s pôžičkou, zaslané na jej osobný účet. Na osobnom účte žalovanej boli prehľadným spôsobom uvedené podmienky, za ktorých by sa pôžička poskytla v prípade uzatvorenia zmluvy, údaje žalovaného, výška sumy, ktorú má žalovaná záujem si požičať (istina), výška odplaty za poskytnutie pôžičky v prípade uzatvorenia zmluvy (odplata), celková suma, ktorá má byť vrátená, dátum splatnosti pôžičky, ročná percentuálna miera nákladov. Na osobnom účte žalovanej boli okrem vyššie uvedených údajov vstupné a to už v čase vytvorenia osobného účtu v PDF formáte aj nasledovné dokumenty: záväzný návrh zmluvy o pôžičke, rozhodcovská zmluva, zmluvné podmienky poskytované prostredníctvom internetu spoločnosťou KESIDY s.r.o. a štandardné európske informácie o pôžičke. Vyššie uvedeným postupom žalovaná akceptovala podmienky, za ktorých bol žalobca ochotný pôžičku poskytnúť, akceptoval návrh zmluvy a tým prejavil vôľu splatiť poskytnutú istinu aj s odplatou najneskôr do dátumu splatnosti, ktorý bol uvedený v návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená za nasledujúcich podmienok: požičaná istina: 60 €, odplata za poskytnutie pôžičky: 11,10 €, dátum splatnosti istiny a odplaty: 13.6.2011. Tým žalobca platne uzatvoril zmluvu o pôžičke elektronickou formou a preukázal aj splnenie svojej povinnosti poskytnúť pôžičku. Už pred dňom splatnosti pôžičky, ako aj po ňom zasielal žalobca žalovanej SMS správou výzvy na zaplatenie splatného dlhu. Druhou upomienkou vo forme SMS správy si v zmysle článku 6.2 zmluvných podmienok uplatnil nárok na úhradu zmluvnej pokuty vo výške 15 % z dlžnej sumy a nárok na úhradu paušálneho režijného poplatku za administratívne a poštové výdavky vo výške 9 €. S poukazom na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka žalobca poukázal, že právny úkon má umožniť určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, čiže umožniť určiteľnosť, identifikovateľnosť konajúceho, ak bol teda právny úkon urobený elektronickými prostriedkami. Zákona nežiada, aby tieto prostriedky totožnosť konajúceho aj reálne dokázali. Žalovaná dosiaľ neuhradila ani len časť dlžnej sumy, preto žalobca žiada istinu vo výške 60 €, odplatu vo výške 11,10 €, zmluvnú pokutu 15 % z dlžnej sumy, t.j. z istiny + odplaty po zaokrúhlení nadol, teda v prospech žalovanej vo výške 10,60 €, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 71,10 € od 5.7.2011 do zaplatenia. Žalobca si neuplatňuje nárok na režijný poplatok za administratívne a poštové výdavky vo výške 9 €.

Žalovaná sa v mieste bydliska nezdržiavala, jej pobyt súd nezistil a preto jej súd ustanovil podľa § 29 zákona číslo 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka na zastupovanie v konaní - K. O. O., L. Okresného N. H. F..

Podľa § 200ea zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, na prejednanie vecí samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie vecí vzdali.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p., pretože ide o tzv. drobný spor. Drobným sporom sa rozumie vec, ktorej hodnota uplatnenej pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 € (§ 200ea ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2013).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu a na základe týchto zistil skutkový stav veci:

Z predloženého poštového poukazu súd zistil, že žalobca zaslal žalovanej sumu 60 €, ktorú sumu si ona mala vyzdvihnúť do 10.6.2011.

Z potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. súd zistil, že dňa 20.5.2011 pošta prijala takýto poštový poukaz na jeho výplatu.

Sumu 60 € si žalovaná prevzala dňa 26.5.2011.

Žalobca v konaní predložil zmluvu o pôžičke uzavretú podľa § 24 a nasledujúcich zákona č. 129/2010 Z.z. a § 657 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, kedy v pozícii veriteľa je označený žalobca, v pozícii klienta žalovaná. V zmluve je uvedené, že veriteľ poskytuje klientovi bezúročnú pôžičku v celkovej výške 60 €. Klient sa zaväzuje uhradiť veriteľovi odplatu za spracovanie žiadosti o pôžičku a za poskytnutie pôžičky vo výške 11,10 € a zaväzuje sa vrátiť veriteľovi istinu aj odplatu jednou platbou, t.j. jedinou splátkou do 20 dní odo dňa nasledujúceho po dni, kedy je pôžička klientovi poskytnutá, a to prevodom na bankový účet veriteľa. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 2.114,93 %. Uvedená zmluva je podpísaná len zo strany veriteľa.

Ďalej žalobca v konaní predložil zmluvné podmienky pre spotrebiteľské úvery vo forme pôžičky poskytované prostredníctvom internetu spoločnosťou KESIDY s.r.o., ďalej výpis z internetovej stránky www.kesidy.sk <<http://www.kesidy.sk>> o osobnom účte na meno žalovanej s uvedením jej rodného čísla, občianskeho preukazu, bankového účtu, mobilného telefónu, adresy, e-mailu, hrubej mesačnej mzdy, dátumu narodenia a splatnosti pôžičky, variabilného symbolu 700722 v sume 60 € s odplatom 11,10 €, celkom 71,10 €, s dátumom splatnosti 13.6.2011, pri RPMN 2114,93 %. Na predmetnom liste je uvedené, že zmluva s variabilným symbolom 700722 bola potvrdená dňa 19.5.2011 o 10:33. V dolnej časti zmluvy sú uvedené pripojené súbory: zmluva o pôžičke, zmluvné podmienky, rozhodcovská zmluva, štandardné európske informácie o pôžičke, ktoré by mali byť zrejme vo formáte PDF.

Zo žalobcom predloženého podania v tabuľkovej forme označenej ako CK Forms - Data zo dňa 19.5.2011 o 10:33 súd zistil, že sú odkliknuté ako potvrdené kolónky o variabilnom symbole 700722, potvrdenie, že sa klientka oboznámila s formulárom pre štandardné európske informácie o pôžičke a akceptuje ich bez výhrad, potvrdenie, že sa oboznámila so zmluvnými podmienkami, s nimi súhlasí, akceptuje ich bez výhrad, tak isto súhlas so zmluvou o pôžičke, jej akceptovanie bez výhrad a súhlas s rozhodcovskou zmluvou a akceptovanie jej bez výhrad. Z ďalšieho podania vo forme tabuľky taktiež označenej ako CK Forms - Data je uvedené meno a priezvisko žalovanej, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, číslo bankového účtu, číslo mobilného telefónu, adresa, e-mail, hrubá mesačná mzda, adresa, súhlas so spracovaním osobných údajov a čestné prehlásenie, že všetky informácie, ktoré uviedla, sú pravdivé a oboznámila sa so zmluvnými podmienkami, s nimi súhlasila, čiastka je uvedená ako nový 60 €, dátum narodenia žalovanej, splatnosť 13.6.2011.

Žalobca 2. upomienkou - výzvou na zaplatenie zo dňa 22.6.2011 vyzval žalovanú k úhrade sumy 90,70 € pozostávajúcej z dlžnej sumy 71,10 €, zmluvnej pokuty 15 % z dlžnej sumy 10,60 € a režijného poplatku 9 € a to najneskôr do 4.7.2011. Doklad o doručení uvedeného podania žalovanej nebol predložený.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53b ods. 1 OZ, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinný do 30.11.2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 3 písm. l) citovaného zákona, spotrebiteľským úverom nie sú: úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace s výnimkou iného úveru alebo pôžičky podľa § 24.

Podľa § 2 citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, v rámci svojej podnikateľskej činnosti, s výnimkou banky, pobočky zahraničnej banky a finančnej inštitúcie podľa osobitného predpisu, 6)

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 24 ods. 1 citovaného zákona, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, ak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere na žiadosť spotrebiteľa uzavrela prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie, 10) ktorý neumožňuje poskytnúť informácie podľa odseku 1 spôsobom podľa odseku 2, veriteľ tieto informácie poskytne spotrebiteľovi bezprostredne po uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 658 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri nepeňažnej pôžičke možno dojednať namiesto úrokov plnenie primeraného väčšieho množstva alebo vecí lepšej akosti, spravidla toho istého druhu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 120 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná dňa 25.6.2011 obdržala prostredníctvom pošty od žalobcu sumu 60 €. Následne súd posudzoval, aký právny vzťah medzi účastníkmi konania vznikol a podľa akých právnych predpisov.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení súd mal za to, že sa jedná o záväzkovoprávny vzťah, ktorý nemožno podradiť pod spotrebiteľský úver podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona č. 129/2010 Z.z. vzhľadom na to, že danú sumu mala žalovaná vrátiť žalobcovi do 13.6.2011, t.j. v dobe nepresahujúcej 3 mesiace. S poukazom na § 1 ods. 3 písm. l) citovaného zákona sa nejedná o spotrebiteľský úver. Avšak aj napriek tejto skutočnosti zákon uvádza, že i na takéto záväzkovoprávne vzťahy sa aplikujú a použijú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 9 ods. 1 a 2, § 6 až 8, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a § 24 citovaného zákona. To znamená, že súd uvedenú „zmluvu“ medzi účastníkmi konania podrobil súdnemu prieskumu a hodnoteniu v zmysle vyššie spomenutých ustanovení a mal za to, že táto zmluva je v rozpore minimálne s ustanoveniami:

- § 9 ods. 2 písm. f), kedy v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy, je uvedený iba termín konečnej splatnosti 20 dní odo dňa nasledujúceho po poskytnutí pôžičky,

- § 9 ods. 2 písm. i), kedy v zmluve nie je uvedená úroková sadzba, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčná úroková sadzba, na ktorý je výška úrokovej sadzby naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách.

I v prípade, ak by žalobca mal záujem uzavrieť bezúročnú zmluvu o pôžičke, zmluva má obsahovať označenie úroku 0%, aby nemohlo dôjsť k rozdielnemu výkladu.

- 9 ods. 2 písm. j), kedy v zmluve je uvedená neplatná RPMN, nakoľko mala byť vo výške 2114,93% čo predstavuje absolútne neprimeranú, vysokú RPMN, ktorá je takto v rozpore so zákonom a teda na túto časť zmluvy je potom nutné nahliadať ako na neplatne dohodnutú a teda vlastne i neexistujúcu.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd za použitia § 11 citovaného zákona potom musel ďalej konštatovať, že keďže táto zmluva neobsahuje uvedené náležitosti, resp. tieto náležitosti sú uvedené neurčito resp. aj v rozpore s dobrými mravmi, súd s poukazom na § 39 OZ považoval tieto časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere za neplatné, k týmto častiam zmluvy tak neprihliadol a za použitia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

Súd sa v neposlednom rade zameril pri hodnotení, o aký záväzkovoprávny vzťah ide aj na skutočnosť, či daná pôžička je naozaj bezúročná, ak žalovaná mala namiesto úroku uhradiť tzv. odplatu za poskytnutie pôžičky, ktorá mala odrážať náklady žalobcu za spracovanie Online žiadosti a poskytnutie pôžičky. Už len z vyššie uvedenej citácie Zmluvných podmienok žalobcu, kde je odplata takto zadefinovaná (t.j. ako odplata za poskytnutie pôžičky, ktorá mala odrážať náklady žalobcu za spracovanie Online žiadosti a poskytnutie pôžičky), je nutné vidieť, že žalobca sa takto snaží len predstierať a zastrieť, že sa nejedná o úrok z pôžičky. Na jednej strane tvrdí, že pôžička je bezúročná, avšak na strane druhej žiada odplatu za tzv. „spracovanie online žiadosti a poskytnutie pôžičky“. Z uvedeného je nepochybné, že sa jedná o

odplatu za poskytnutie pôžičky, čo je vlastne definícia úroku pri zmluve o pôžičke podľa § 658 ods. 1 OZ. Uvedené ustanovenie umožňuje pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Výška úrokov, ktoré možno dohodnúť, nie je limitovaná. To však neznamená, že možno dohodnúť akúkoľvek výšku úrokov. Výška úrokov nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1). O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu úrokovú mieru poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia dohody. Na druhej strane treba bez ďalšieho pripustiť úroky vo výške zodpovedajúcej výške úrokovej miery poskytovanej v peňažných ústavoch pri vkladoch občanov. Súd pri prerátaní odplaty vo výške 11,10 € pri poskytnutej sume 60 € na dobu 20 dní dospel k výpočtu úroku za toto obdobie vo výške 18,5%, čo pri prepočte za 365 dní predstavuje úrok 337,63% ročne (!).

V súlade s dobrými mravmi je taká výška úroku, ktorá predstavuje primeranú výšku odplaty (odmeny za užívanie požičanej istiny), teda ňou dôjde k zhodnoteniu požičaných peňažných prostriedkov bežným (obvyklým) spôsobom. V rozpore s dobrými mravmi podľa súdnej praxe je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v čase ich dojednania stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernické úroky, čo odporuje dobrým mravom.

Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernické úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

Nemecký BGH (Spolkový súdny dvor) vo svojom rozsudku z 13.3.1990 (AZ: XI ZR 252/89) vyhlásil úver s rozdielom o 12 percentuálnych bodov (12 percent) oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný (v rozpore s ustanovením §138 BGB odsek 2 = občianskoprávna úžera) a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi.

Z rakúskej a švajčiarskej judikatúry:

K § 879 ABGB <http://www.jusline.at/879_ABGB.html> ods.2 č.4

Predovšetkým sú neplatné nasledovné zmluvy,

ak niekto využije (pozn. prekl. v zmysle vykoristí) ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyselnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere.

4Ob505/64 - Úžera spôsobuje neplatnosť celej zmluvy, nie len jej zakázanej časti.

3Ob592/77 - Znak skutkovej podstaty vykorisťovania predpokladá, že úžerník využije k svojmu obohateniu situáciu, ktorú nemusel sám spôsobiť, o ktorej však vedel alebo musel vedieť rovnako ako o nepomere plnenia a protiplnenia.

Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi (rozs. NS ČR 21Cdo 1484/04), pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. V danom prípade pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde aj čo len z nedbanlivosti (rozs. KS v Prešove 3Co 3/2011).

V zmluve teda bola dojednaná úroková miera vo výške 337,63% ročne, pričom v čase uzavretia predmetnej zmluvy pri úveroch poskytovaných bankami domácnostiam predstavovala v priemere 6,58 % ročne. Už len samotná skutočnosť, že cenu úveru vyjadruje trojciferné číslo je zarážajúca a

odôvodňujúca zvýšenú pozornosť z hľadiska prvkov úžery a vadnosti právneho úkonu. Úrok vo výške 337,63% ročne podstatnou a absolútne neprimeranou mierou prekročoval horný limit obvyklej úrokovej miery. Žalobca si uplatnil úroky vo viac ako 51-násobnej výške (!) ako poskytovali banky v rovnakom období, čiže podstatne prekračujúc obvyklé úroky poskytované bankami. Dohodnuté úroky sú odplatom za používanie istiny, nemajú zabezpečovaciu funkciu. Súd na tomto mieste poukazuje i na to, že je veľmi sporné a otázne, či takáto odplata bola dohodnutá dobrovoľne, nakoľko ako je zrejmé z dnešnej doby, k uzatváraniu takýchto nevýhodných pôžičiek dochádza väčšinou pri nelichotivej finančnej situácii dlžníka, ktorý je takto nútený akceptovať akékoľvek nadiktované podmienky veriteľa, ak chce vôbec dostať pôžičku resp. úver.

Nový úver za vysokú cenu je síce vnímaný zo strany klienta ako záchranný produkt, no v skutočnosti, ak je klient vo finančnej tiesni a berie úver, ide na jeho strane o prirodzený postup v zmysle „potrebujem, dávajú, a preto beriem“, tak zo strany dodávateľa ide o postup bez odbornej starostlivosti, ktorý civilistika zohľadňuje pri vyhodnocovaní vadnosti právneho úkonu. Veriteľ musí počítať s následkami pri podcenení bonity dlžníka resp. ako tomuto bolo v tomto prípade, kedy žalobca sa spolieha na pravdivosť údajov o výške mesačnej mzdy uvedených žiadateľom. I v tomto je potrebné vidieť podnikateľské riziko, ktoré si sám veriteľ na seba poskytovaním pôžičiek elektronicky na diaľku vlastne berie. Avšak uvedené nemožno presúvať na ťarchu daného klienta vo forme vysokého a absolútne neprimeraného úroku či tzv. odplaty.

Súd sa pri otázke zadefinovania tzv. odplaty zaoberal aj tým, že ak by aj odplata mala predstavovať len akýsi poplatok za spracovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky, jedná sa o poplatok, ktorý nemá oporu v právnej úprave a už i zahraničná judikatúra (česká, nemecká a podobne) k otázke poplatku za spracovanie žiadosti o pôžičku zaujala svoje stanovisko, kedy tento poplatok odmietla priznať veriteľovi, ktorý poskytovanie pôžičiek vykonáva v rámci svojej podnikateľskej činnosti a teda účtovanie akýchkoľvek administratívnych poplatkov, (medzi ktoré je nevyhnutné zahrnúť i poplatok za spracovanie žiadosti) nemožno podporiť v rámci súdneho rozhodnutia a tieto priznať. Žalobca ako veriteľ sa predsa sám rozhodol poskytovať pôžičky na takúto krátku dobu 20 dní a preto aj sám nesie riziko z takéhoto podnikania, navyše ak si je vedomý, že takúto pôžičku žiadajú ľudia väčšinou tak finančne a sociálne slabí, že akýkoľvek iný bankový subjekt im pôžičku neposkytne a teda im nič iné neostáva, len sa obrátiť na nebankový subjekt ako je žalobca a akceptovať všetky ním predložené podmienky.

Vzhľadom na túto argumentáciu súd považuje dohodnutie odplaty 11,10 € pri pôžičke 60 € na obdobie 20 dní za neprimerané, úžernícke, v rozpore s dobrými mravmi a teda v konečnom dôsledku za neplatné.

Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj vtedy, keď porušením povinností veriteľovi alebo dlžníkovi nevznikla škoda. Zaplatením zmluvnej pokuty sa účastník zmluvy nezaväzuje záväzku a nemôže ani odstúpiť od zmluvy. Funkcia zmluvnej pokuty spočíva v tom, že hrozba majetkovou sankciou dlžníkovi v prípade, keď záväzok nespĺni riadne a včas, ho má viesť k včasnému a riadnemu plneniu. Pokutu možno dohodnúť tak pre prípad, že k splneniu nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, alebo pre prípad, že bude porušená akákoľvek zmluvná povinnosť. Okrem toho, že dohoda o zmluvnej pokute musí mať vždy písomnú formu, inak by bola neplatná (§ 40 ods. 1), musí byť v nej určená výška pokuty alebo spôsob, akým sa určí, aby o tom v budúcnosti nevznikli pochybnosti.

Súd mal za to, že v tomto prípade nedošlo k riadnemu uzatvoreniu dohody o zmluvnej pokute, nakoľko táto je definovaná iba v tzv. Zmluvných podmienkach pre spotrebiteľské úvery, nebola dojednaná písomne v rámci samotnej zmluvy (ktorú navyše žalovaná taktiež nepodpísala, len odklikla prostredníctvom internetu žalobcom označené políčka na to, aby jej tento pôžičku poskytol a peniaze zaslal) a teda nie je tu naplnený zákonný predpoklad jej platnosti uvedený v ustanovení § 544 ods. 2 OZ. Uvedená argumentácia je však vzhľadom na vyššie uvedený právny záver súdu o neplatnosti celého právneho úkonu, t.j. celej zmluvy pre neprimerane a úžernícky vysokú odplatu, irelevantná, nakoľko zmluva ako celok je neplatná.

Ak by aj žalobca poukazoval na to, že so žalobcom neuzavrel spotrebiteľský úver a že je na daný prípad nepoužiteľná ani smernica Rady 87/102/EHS z 22.12.1986, z ktorej vychádzajú aj vyššie citované rozhodnutia slovenských a zahraničných súdov, k tomuto súd poznamenáva, že svoje rozhodnutie založil na absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi spočívajúci v úžere. Následne

súd z tejto skutočnosti pri rozhodovaní o veci aj vychádzal a mal za to, že sumu 60 € je nutné posudzovať ako bezdôvodné obohatenie žalovanej vo vzťahu k žalobcovi, konkrétne ako plnenie z neplatného právneho úkonu, ktoré musí žalovaná žalobcovi vydať.

Súd posudzoval aj úrok z omeškania uplatnený žalobcom a z vyššie citovaného odôvodnenia tohto rozsudku mal za to, že tento nie je správne uplatnený. Nakoľko žalobca v konaní nepredložil dôkaz o doručení 2.upomienky - Výzvy na zaplatenie zo dňa 22.6.2011 žalovanej, súd za použitia ustanovenia § 563 OZ vychádzal z toho, že žalovaná sa dozvedela o svojom dlhu voči žalobcovi až doručením žaloby s prílohami prostredníctvom súdu jej ustanovenej opatrovníčke dňa 1.12.2014 a teda až dňom nasledujúcim sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd posudzoval aj výšku požadovaného úroku z omeškania a mal za to, že táto má byť len vo výške 8,05 % ročne, pretože ku dňu začatia omeškania žalovaného, sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,05 %, čo za použitia § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. predstavuje 8,05 % ročne. Súd mal za to, že záväzkový vzťah titulom bezdôvodného obohatenia vznikol dňom odčerpania sumy bezdôvodného obohatenia, t.j. dňa 26.5.2011, kedy s prihliadnutím na uvedený dátum je potrebné aplikovať ustanovenie § 10c citovaného nariadenia vlády.

V konaní žalobca preukázal spôsobu, akým bola suma 60 € zaslaná žalovanej prostredníctvom pošty, s predložením ktorého dôkazu žalobcovi vznikol náklad spojený s uplatnením pohľadávky na súde 2,50 €. Uvedené sumu súd potom priznal žalobcovi v zmysle § 120 ods. 3 OZ.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 62,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 60 € od 2.12.2014 do zaplatenia, pričom v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 53 % (suma 81.70 € = 100%, z toho priznaná suma 62,50 € predstavuje 76,5 % úspech, 23,5 % neúspech a teda pomer úspechu a neúspechu je 53 %).

Celková výška trov konania predstavuje sumu 65,78 € z toho titulom uhradeného súdneho poplatku 16,50 € a titulom trov právneho zastúpenia 49,28 € a to za 2 úkony právnej služby v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z.: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania plus 2x režijný paušál po po 8,04 €.

Následne súd z celkovej sumy trov konania 65,78 € priznal žalobcovi len pomernú časť v rozsahu 53 % a to v sume 34,86 € z toho 8,74 € titulom súdneho poplatku a 26,12 € titulom trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V zmysle § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.